

РЕШЕНИЕ

№ 7945

гр. София, 18.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 07.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **4424** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във вр. с чл. 220 от ЗМ.

Образувано е по жалба на С. Д. К. ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес – С., [улица], [жилищен адрес] срещу Решение № 32-69940 / 21. 02. 2023 г. на директора на Териториална дирекция Митница Р..

В жалбата се излагат съображения, че в хода на административното производство са допуснати съществени процесуални нарушения – жалбоподателят не е запознат с извършената последваща проверка на осъществен от него внос на употребяван автомобил. Поддържа, че при вноса на автомобилите е представил всички необходими документи за определяне на дължимите задължения, които са приети от митническите служители и чиято доказателствена стойност не е оспорена. Жалбоподателят претендира съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение на директора на Териториална дирекция Митница Р.. Претендира разносните по делото, съобразно представен списък. Представя подробна писмена защита, с приложени съдебна практика за сведение.

Ответникът - директора на Териториална дирекция Митница Р., чрез писмени бележки на процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 16. 12. 2019 г. с митническа декларация с № 19BG004300001359R4, жалбоподателят С. Д. К., е поставил в Митница пункт Пристанище С. под митнически режим „допускане за свободно обръщение” стока, описана като „употребяван пътнически автомобил-катастрофирал“, марка „БМВ“ модел „750xi“, шаси №WBA7F2C58JB238486, дата на първоначална регистрация 02. 01. 2018 г.

Декларираната цена на стоката е 10 964,95 лв., представляваща левовата равностойност на 6200 американски долара при курс 1,76854 лв. за долара.

Във връзка с извършена последваща проверка с писмо рег. № 32-405037 / 23. 11. 2022 г. е дадена възможност на жалбоподателя да вземе становище и да представи допълнителни доказателства за действителната цена на внесеня автомобил, като такива не са представени.

С Решение № 32-69940 / 21. 02. 2023 г. на директора на Териториална дирекция Митница Р. е извършена корекция на посочените данни в единния административен документ с № 19BG004300001359R4 от 16. 12. 2023 г., като е определена митническа стойност на внесената стока в размер на 40 340,15 лв., вследствие на което е доначислено мито в размер на 2 866,78 лв. и ДДС в размер на 6 306,91 лв. и е определен 10 дневен срок за плащане, като е посочено е, че при неплащане в срок се дължи лихва за забава. Решението е връчено на 18. 04. 2023 г.

С жалба рег. № 32-167957 / 04. 05. 2023 г., пусната по пощата на 02. 05. 2023 г., видно от клеймото на пощенския плик (стр. 74) С. К., е оспорил горепосоченото решение по съдебен ред.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в законния срок, срещу подлежащ на съдебно обжалване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обжалваното решение е издадено на основание разпоредби на Митническия кодекс на Съюза, като решение по прилагане на митническите разпоредби, като съдът приема, че същото е издадено от компетентен митнически орган по смисъла на § 1, т. 9 от ДР на ЗМ.

При издаването му обаче е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като са налице множество фактически грешки, които не са поправени по съответния ред, но които посочени по този начин ограничават правото на защита на жалбоподателя.

Видно е, че за да определи нова митническа стойност, ответника са позовава на получена информация от САЩ за стойността на изнесени моторни превозни средства.

В тази връзка в оспореното решение се сочи (стр. 2 от същото, предпоследен абзац от горе на долу), че цената на моторното превозно средство при изнасянето му от САЩ е в размер на 31 120 (тридесет и една хиляди, сто и двадесет лв.) U..

Използването и на двете валути, не позволява да се разбере каква е посочената стойност на автомобила, още повече, че жалбоподателят не разполага с информацията изпратена от САЩ.

От друга страна, навсякъде в оспореното решение се сочи, че процесния автомобил е с шаси №WBA7F2C68JB238486, докато в действителност (видно от талона и от оценителната експертиза) шасито е с №WBA7F2C58JB238486, което отново поставя в неяснота по отношение на кой автомобил е извършена корекция на митническата

стойност.

От друга страна, въпреки посочването в оспореното решение, че са изпълнени изискванията по чл. 103 от Митническият кодекс на съюза, съдът намира, че не е спазен предвидения срок за взимане под отчет на митническите задължения.

Съгласно чл. 103, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза, длъжникът не се уведомява за митническо задължение след изтичането на три години от датата, на която е възникнало митническото задължение.

Доколкото вносите са извършени с митническа декларация от 16. 12. 2019 г., крайният срок изтича на 16. 12. 2022 г.

От страна на ответника се твърди, че срока е спрял преди да изтече, тъй като длъжникът е уведомен за задължението на основание чл. 103, § 3, б. „б“ от М. с писмо № 32-405037 / 23. 11. 2022 г.

Видно е обаче, че писмо № 32-405037 / 23. 11. 2022 г. на зам. директора на Митница Р. (стр. 26 на гърба), е връчено лично на жалбоподателя на 13. 01. 2023 г., към която дата вече е изтекъл срока, в който може да бъде уведомен за задължението.

В случая спирането на срока става от връчването на съобщението, което е станало на 13. 01. 2023 г., а не към датата на изготвяне на писмото.

В тази връзка следва да се отбележи, че разпоредбата на чл. 103, § 3, б. „б“ от М. изрично предвижда, че сроковете, определени в параграфи 1 и 2, се спират, когато в съответствие с член 22, параграф 6 митническите органи съобщават на длъжника мотивите, въз основа на които възнамеряват да го уведомят за митническото задължение; такова спиране се прилага считано от датата на съобщението до края на срока, в който на длъжника е предоставена възможност да изрази становището си.

В конкретния случай датата на съобщението е 13. 01. 2023 г. и към тази дата, срока по чл. 103, §1 от М. вече е бил изтекъл, поради което в нарушение на закона длъжникът е уведомен за вземането.

Съдът намира за основателни и доводите изложени от процесуалния представител на жалбоподателя, че в нарушение на чл. 74 от М., е определена митническата стойност на автомобила, на базата на изчислената стойност, чрез назначаване на експертиза, без преди това да се използват другите методи.

Видно е, че горепосочената разпоредба предвижда последователно използване на други методи, преди да се стигне до изчислителната стойност, като само декларативното посочване, че няма други аналози не може да е достоверно, предвид факта, че ежедневно се внасят употребявани автомобили.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че при издаването на обжалвания административен акт е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила и нарушение на материалния закон - отменителни основания по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК.

При този изход на спора ще следва ответника да бъде осъден да заплати на жалбоподателя направените от същия разноси, каквото искане е направено своевременно в хода на делото. Съобразно представения списък на разноските се претендират такива в размер на 1398 лв., от които 10 лв. държавна такса, 128 лв. разходи за превод на документи и 1260 лв. адвокатско възнаграждение, което е заплатено видно от приложените фактура и платежно нареждане. Съдът въпреки направеното възражение за прекомерност в писмените бележки на процесуалния представител на ответника, намира че не са налице основания за намаляване размера

на адвокатското възнаграждение, тъй като същото е в размера определен по чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения съобразно материалния интерес по делото.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на С. Д. К., ЕГН [ЕГН], Решение № 32-69940 / 21. 02. 2023 г. на директора на Териториална дирекция Митница Р..

ОСЪЖДА Агенция Митници: [населено място], [улица], да заплати на С. Д. К., ЕГН [ЕГН], направените по делото разноски в размер на 1398 (хиляда триста деветдесет и осем) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: